

ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂತೋ, ‘ಅಮ್ಮೆ ನಮ್ಮ ಭಾವುಗಳನ್ನೇಡುಮಾಡು ಕನಕಾಂಬರ, ಮಲ್ಲಿಗೆ, ಮರುಗ ಮಾರೂ ಇದೆ’ ಎಂದೋ ಹಿಂಂತಿ ಸಂಭೂಮಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಈ ಸಂಭೂಮಿಕೆ ಒತ್ತುಕೊಟ್ಟು, ಅವಳ ಉದ್ದದ ಕೂದಲನ್ನು ಟಿಗ್ಗಿ ಪಿಗ್ಗಿಗಳ ಅಳತೆಗೆ ಇಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವಾಗಿ, ಹಿಂಂತಿಯ ಅಮ್ಮೆ ಪ್ರತಿ ವಾರಪೂ ಮಗಳಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ಕೊಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾದು. ಭಾನುವಾರ ಬೆಂಗಿ ಸ್ವಾನಂಪಾದ ಮೇಲೆ ಟಿಗ್ಗಿ, ಪಿಗ್ಗಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತೆ ಮಲ್ಲಿಗೆಯ ಅಲಂಕಾರ.

ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಟಿಗ್ಗಿ, ಪಿಗ್ಗಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಜಗ್ಗಿತ್ತಾ ಹಿಂತಿ ಮೊದಲು ನಿಲ್ಲಿತ್ತಿದ್ದಾದು ಬೋಚ್ಚುಬಾಯಿಯ ಹೂವಣಿಯ ಬುಟ್ಟಿ ಮುಂದೆ. ಅಮ್ಮಾನಿಗೆ ಆ ಸಂಕೀರ್ತನೆ ಅಥವ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಆ ಹೂವಣಿಯನ್ನು ಕಂಡರೆ ಹಿಂಂತಿಯ ಅಮ್ಮಾನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆದರಿಕೆ ಕೂಡ ಇತ್ತು. ಅವಳು ‘ವಿ..., ಈ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಅದು ಯಾಕೆ ಹಿಗೆ ಕೂಡಲು ತೆಗೆಸಿ ಚಿಗರುಬೋಡಿ ಮಾಡ್ರಿ. ತೆಗ್ಗೆ ಜಡೆ ಬಿಡು. ಮೌಗಿನಜಡೆ ಒಂದುಲೀನಾದ್ದು ಹಾಕ್ಕಾದ್? ನಾನೇ ತರಿಸಿ ಕೊಡ್ದಿನಿ... ಹೂವಿನ ಜಡೆ ಹಾಕ್ಕೆಂದಿದ್ದೆ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಗಂಟ ಗೃಹಿಲೀ ಇರತ್ತೆ...’ ಎನ್ನಿತ್ತಿದ್ದಳು.

ಹೂವಣಿ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ, ಆ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ, ಹಿಂಂತಿಯು ಆಸೆಯಿಂದ ಅಮ್ಮಾನ ಮುಖವನ್ನು ನೇಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಮ್ಮೆ ‘ಇದೊಂದು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತೋ...’ ಎಂದು ಗೊಣಗುತ್ತಾ ಮಗಳ ಕ್ಷೇಹಿದಿದು ಏಳಿದುಕೊಂಡು ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಇನ್ನು ಕೆಲವು ಬಾರಿ ‘ನೀನೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿವಾಗಿ

ಒಂದು ಗೇಣು ಮಲ್ಲಿಗೆ ಮುಡಿಬಾದೇನೆ ತಾಯಿ?’ ಎಂದು ಹೂವಣಿ ತಾಯೆತು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಹೊಸ ವಿಚೀನ ಬಾಬತ್ತನ್ನು ಹೀಗೆ ಹುಟ್ಟಿಹಾಕುವ ಹೂವಣಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಅವಳು ಹೆದರಲು ಇಷ್ಟು ಕಾರಣ ಸಾಲದೇ?

ಅಂದು ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗಲೇ ಹಿಂಂತಿ ‘ಈ ತಿಂಗಳು ಹಬ್ಬಗಳ ಮೇಲೆ ಹಬ್ಬಗಳು ಇವೆ. ವಿಚು ಜಾಸ್ತಿ. ಇವತ್ತು ಸ್ವಾತ್ಮವೂ ಎಲ್ಲ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಗಲಾಕೆ ಮಾಡಬೇಡ ಎಂದು ಅವಳ ಅಮ್ಮೆ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಹಿಂತಿ ತಲೆಯಾಡಿಸಿ ಅಮ್ಮಾನ ಜೊತೆ ಹೊರಡಿತ್ತು. ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಾಗ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಹಿಂಂತಿಯ ತನ್ನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಎನ್ನುವುದು ಅಮ್ಮಾನಿಗೆ ಅರಿವಾಯಿತು. ಅತಂಕಿಂದ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದಳು. ಹೂವಣಿ ಹಿಂಂತಿಯ ಪಿಗ್ಗಿಗೆ ಹೂವನ್ನು ಮುಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬೆಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೋಪದಿಂದ ಹಿಂತಿ ನಿನಗೆ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೀ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹೂವಣಿ ‘ಅಯ್ಯಾ... ಮಗಿನ ಯಾಕ್ ಬ್ಯೇಲಿಯ ನನ್ನ ಶುಫಿಗೆ ನಾನೇ ಕರೆದು ಹೂ ಮುಡಿಸಿದೆ. ಅದರ ಮುಖ ಹೇಗೆ ಅರಳಿದೆ ನೋಡು...! ಹೇನ್ ಮಗಿನ ಮುಖ ಅರಳಿದರೆ ಅದು ಹೂ ಅರಳಿದ ಹಂಗೆ ಅಲ್ಲಾ...! ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲೋ ಬಾ ಒಳ್ಳೆ ಹೂ ಕೊಡ್ದಿನಿ’ ಎಂದಳು. ಹೂವಣಿಯ ಮಾತು, ಮಗಳ ಅರಳಿದ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡಿ ಹಿಂಂತಿಯ ತಾಯಿಗೆ ತಕ್ಷಣ ಹಿಂಣೆ ಹೊಳಿದಂತಾಯಿತು.

ತಾನು ಚಕ್ಕಬಳಿದ್ದಾಗ ತನಗೆ ಮೌಗಿನಜಡೆಯನ್ನು ಹಾಕು ಎಂದು ಹಟೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಅಜ್ಞ ತನ್ನ ಪರವಾಗಿ ನಿಂತಧ್ವನಿ, ಅಪ್ಪ ಪಕ್ಕದ ಉಲಿನಿಂದ ಮೌಗಿನಜಡೆ ತಂದಿದ್ದು, ಮೌಗಿನಜಡೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸ್ಪೃಹಿಯೋಗೆ ಹೋಗಿ ಘೋಟೋ ತೆಗೆಂಂಡಿದ್ದು... ಎಲ್ಲವೂ ಥಟ್ಟನೇ ನೇನುಪಾದವು. ಅಂದಿನ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ, ತನ್ನ ತಂಡೆತಾಯಿಯರ ಉತ್ತಾಹ, ಗೆಳತಿಯರ ಈವ್ಯೇ... ಎಲ್ಲವು ಸಾಲುಸಾಲಾಗಿ ಒಂದರ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಘಳಕ್ಕನೆ ಹೊಳಿದವು.

ಹೂವಣಿಯ ಮಾತುಗಳು ತನ್ನ ಹಾಗೂ ತನ್ನ ಶ್ರೀತಿಯ ಮಗಳು ಹಿಂಂತಿಯ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸುಮಧುರ ಬಂಧುವಾದ ಕೊಂಡಿಯನ್ನು ಬೆಸೆಯುತ್ತಿದೆ; ಅವಳ ಮನಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಾ ತನಗೆ ಈಗ ಬಂದಂತೆ ನೇನುಪ್ಪಾಗಳು ಮುಂದೆ ಬರಬಹುದು ಎನ್ನಿಸಿತ್ತು. ಅವಳ ಮುಖ ಅರಳಿತು.

ಹೂವಣಿಯ ಬೋಚ್ಚುಬಾಯಿಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ಹಿಂಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಹಿಂತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ‘ಹೌದೇನಮ್ಮೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿದಳು.

ಹೂವಣಿಯ ಬೋಚ್ಚುಬಾಯಿಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಾ ಹಿಂಂತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಹಿಂತಿ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ‘ಹೌದೇನಮ್ಮೆ’ ಎನ್ನುತ್ತಾ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ತಾಯಿಯನ್ನು ತಬ್ಬಿದಳು.

ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ: feedback@sudha.co.in

ಮೇರೆಗಳಿಗೆ ಟವರ್!

■ ವಿಶ್ವನಾಥ್ ಬಳ್ಳಪನೇರಲು

ಮೇರೆಗಳನ್ನು ಸಾಕಣೆ ಮಾಡುವವರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿದ ವಸತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುವ ರೂಢಿಯಿದೆ.

ಅನೇಕ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ, ವಿಶೇಷವಾಗಿ ವೈನಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕೆ ಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಪರಿಪಾಟಿಯಿದೆ. ಎತ್ತರದ ಅಲಂಕಾರಿಕ ಗೋಪುರಗಳ ಶೈಲಿ, ನಿವ್ಯಾಸ ಕೂಡ ಆಕವೆಕ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಷ್ಟಿಕಾ, ನಾವೆ, ಅಮೆರಿಕ, ಬ್ರಿಟನ್ ಮತ್ತು ಅಜೆಂಟೆಸಾದ್ದಿಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ಗೋಪುರಗಳಿವೆ.

19ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಟೆಗಲ್ ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ ಬಾರಿ ಮೇರೆಗೆ ಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಿಸಲಾಯಿತು. ‘ಪಿವರ್’ ಆಫ್ ಗೋಪ್ಸ್’ ಎಂದೇ ಇದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಬಹುಮಹಡಿಯ ಗೋಪುರಕ್ಕೆ ಕಲ್ಲುಗೊಡೆಯಿದ್ದು, ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಸುರುಳಿಯಾಕಾರದ ನಿವ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಒಳಗೆ ಚಕ್ಕಿಕೊಂಡಿಯನ್ನು ನಿವ್ಯಾಸಗೊಳಿಸಲಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಆಡಗಳು ಏರುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳ ಶರೀರದ ಸಮತೋಲನವನ್ನು ಕಾಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಮಧ್ಯಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ. ಹೀಗಾಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ವಾಸಿಸಲು ಸಮತಬ್ಧ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಬದಲಿಯಾಗಿ ಗೋಪುರ ನಿರ್ಮಿಸುವ ರೂಢಿ ಚಾಲ್ತಿಗೆ ಬಿಡು. ಈಗ ಈ ಜವಾಂಪಾದ ಪ್ರವಾಸಿ ಆಕರ್ಷಣೆಯಿಂದು ಹೊಗಿದ್ದು.

1998ರಲ್ಲಿ ಶೈಲ್ಕಾ ಕೊಂಡಿಯಲ್ಲಿ ದೇವಿದ್ ಮತ್ತು ಮಾರ್ಸಿಯಾ ಎಂಬುವರು ಆರು ಮಹಡಿಗಳ, ಎತ್ತರದ ಗೋಪುರವನ್ನು 5000 ಇಟ್ಟಿಗೆಂದ ನಿರ್ಮಿಸಿದರು. 276 ಮೆಟ್ಟಿಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಗೋಪುರ ಜನಪ್ರಿಯವಾಯಿತು.

